

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Series Episcoporum Archiepiscoporum Et Electorum
Moguntinorum, Trevirensium Et Coloniensium**

Kolb, Gregor

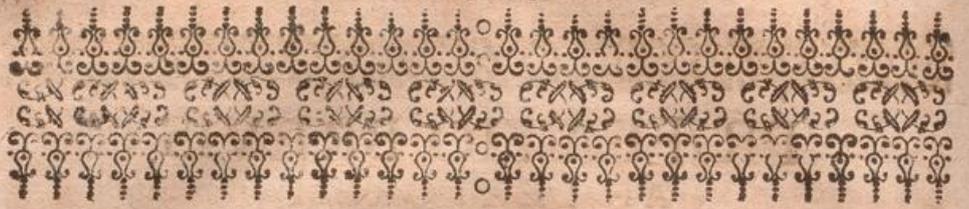
Rottwilae, 1725

VD18 12054054

Series Episcoporum Coloniæ. Periodus I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64326)

SERIES
 EPISCOPORUM
 COLONIAE.
 PERIODUS I.

SECVLVM PRIMVM.

I. D. MATERNUS.

Maternus Episcoporum omnium Coloniae primus, inter Pontifices Romanos antesignani D. Petri discipulus, & inde discipulorum multorum Magister, cuiusque plurimarum pastor qualis quantusque extiterit, vide Seriem Archi-Episcoporum Trevirensium. Sedit an. 40. mortuus an. 115.

SECVLVM II.

II. D. PAULINVS.

Sirite scripsit unà cum authoribus aliis Stangefolius Canonicus in Annalibus Circuli Westphalici, primus à D. Materno

terno Ubiorum sacra pascua pastor excoluit D. Paulinus Martyrio gloriosus ; cui tamen adversantur verba Colonizæ notissima hæc :

Pastorale Pedum , quis post hæc rexerit urbis
Agrippæ Veterum nil monumenta docent.

Jmò quis ordine tertius Coloniensium Coetum direxerit Præful Colonizæ maximus , his pariter verbis indicant abundè Colonienses :

Tempus edax rerum rapuit quoque nomen & acta ,
Tertius Antistes , queis celebrandus erat.

Nihilominus Stangefolius ex antiquo Chronico perhibere conatus est , loco tertio inter Episcopos Colonienses venisse *Charientium* nomine ; alii verò ab hoc diversi contendunt , tertium Ubiorum Episcopum *Marcellum* fuisse appellatum ; at præter nomen & seculi II. finem posteris relictum , ajunt nihil.

S E C U L U M III.

IV. D. AQUILINVS.

DUm Alexander Severus Imperii fasces tenuit , & hujus Augusta Genitrix Mammea , teste D. Hieronymo , Ecclesiam Orthodoxam honoravit , interea Coloniæ D. Aquilinus illustravit , & virtutum , & doctrinæ Christianæ radiis , quos auxisse plurimùm ea ætate ferunt D. Ursulam , inter Virgines Anglicanas Principem à D. Aquilino , & ministris Sacerdotibus Colonizæ , unà cum Virginum choro numerosissimo sepultam. Verùm non immeritò contradixere huic de D. Ursula narrationi Scriptores & Lectores plurimi , probè gnari , seductos fors multos esse *Maximini* nomine , pro quo legendum esse docent nomen *Maximi* tyranni , adversus Gratianum Imperatorem seculo IV. an. 83. in Anglia , Gallia , & tan-

dem etiam Italia sævientis. Cæterùm annis 48. Coloniense Pe-
dum rexisse traditur.

V. LEVVOLDVS.

TAmetsi Levvoldus in Coloniensium Serie haud inveniatur
testibus his verbis:

Rursus in exitium dum vertunt sceptrā tyranni,
Quintum Ubii nomen Præsulis interiit.

Ab aliis tamen, & quidem Heterodoxis Scriptoribus in præ-
fenti Serie haud est omissus. Facinora verò oblivioni dederunt
tempora iniquissima, quibus triginta simul ex Romanis belli
Ducibus contra Gallienum Imperatorem Romanum ambièrunt
sceptrum, à suis quisque partibus proclamatus Imperator. An-
nis 42. sedisse creditur.

SECVLVM IV.

VI. MATERNVS II.

JImperante Constantino M. atque in Galliis pugnante, inter
illos numeratus est Maternus Patres, qui contra Donatistas
arbitri dixère sententias. Idem quoque cum Diacono suo
Martino, vel Macrino nomine interfuit Concilio Arelatensi an.
314. in Gallia celebrato contra eosdem Donatistas. Sedit an. 35.

VII. EUPHRATES.

Euphrates adfuit Synodo Sardicæ in Ilirico an. 345. cele-
bratæ, ubi testibus multis documenta dedit multa inno-
centissimæ vitæ, præsertim verò castimonix. Utinam
reliquisset etiam signa illustriora insignis constantix: dum enim
Aria-

Arianorum consortia non vitavit, in hæresin Arianam incidit, condemnatus propterea anno 348. in Synodo Coloniensi, D. Julii Pontificis loco sententiam supremam dicente D. Maximo Archi-Episcopo Trevirensi. Annis 33. sedisse, ad annum 348. fertur. *Vide Broverum & Egidium Gelenium Historicum Coloniens.*

VIII. D. SEVERINVS.

D Severinus Burdegalæ in Aquitania natus, eodem in Concilio Coloniensi Euphratis loco electus Episcopus, Arianis tantò constantiùs obstitit, quantò remissiùs Euphrates. Inter vivos strenuè rem agente Severino, beatissimis concessit fatis Turonensium Præsul D. Martinus, cujus animam meritis ditissimam à cœlestibus geniis supra sydera elevari vidit, dum in campo suburbano, quem Martini campum vulgò appellant, ad cœlos levavit oculos. Id etiam notavit antiquitas, & meminit non minùs vulgus hodie, hominem solitudini & multis virtutibus assuetum, atque idcirco angeli tutelaris conspectu crebrò ad constantiam animatum, id scire desiderâsse ardentius, num majorem virtute virum vicinus orbis haberet, ut hunc liceret æmulari sanctè & imitari. Adesse in vicinia Severinum reponente cœlesti genio, mox cucurrit æmulus eremicola, conspecturus cominus, qualem se gereret vir major virtute Severinus. At dum corpus reficientem offendit, & ab epulis longè diversa expectavit, jussus est legere, atque intelligere verba magni Doctoris gentium Pauli Rom. c. 14. *qui non manducat, manducantem non judicet; Deus enim illum assumpsit.* Episcopus fuit an. 60. mort. an. 408.

SECULUM V.

IX. D. EVERGISLVS.

Natione Tungrensis D. Evergislus, inter S. Severini discipulos adeò profecit, ut qualem Successorem in Coloniensi

nienſi Sede habitura foret poſt Severinum, hic ipſe vates jam prædixerit Coloniae ſuae. Annis diſcipulum multis ſuperavit Magiſter, an verò & meritis incertum; Animarum namque zelo certâſſe viſus eſt cum Severino Evergiſlus; at dum patriam Apoſtolico accenſus ardore reviſit, haud acceptus in patria Prophetes, Martyr fundere juſſus eſt ſanguinem: unde dyſtichon:

Quos patrios Tunger viridi vitaverat ævo,
Poſt ſenior fuſo ſanguine lavit agros.

Sedit annis 15. aut opinantibus aliis 32.

X. SOLANVS,

Aliis Solinus aut etiam Aquilinus dictus, nonnullorum Scriptorum testimonio ille fuit Coloniae Episcopus, qui D. Ursulae & Sodalium Virginum exuvias honorificis recondidit sepulchris: argumento esse dicunt, quod priori ætate Hunnorum nullæ copiae in Germaniam advenerint, à quibus hunc Virginum copiosissimum cætum trucidatum esse ipsis affirmantibus constaret. Verùm his inter dubia relictis, Solanus is erat Præful Coloniae, qui aspexit urbem suam à Francis sub Childerico I. Rege expugnari: unde materiem Historiæ abstulit hoc quoque tempore bellum: testimonii loco sint versus:

Mutari vidit Regimen Solinus & urbem,
A Francis subigi flevit Agrippa tuam.

Annos Sedis numeravit 33.

XI. SIMONEVS,

Simoneus tempore Clodovæi Regis inter Reges Francorum primi Christiano nomine insigniti per annos 47. Coloniam conservavit: hujus verò laudes sicuti & aliorum Episcoporum encomia ferè omnia sepelivit interregnum in Occidentis Imperio per annos trecentos perpetuum.

integritate gessit, ut aulam Regis in DEI domum conver-
sam dixerint æqui rerum æstimatores. Consilia is sua cum vi-
ris virtute & munere sibi paribus communicans, Ecclesiæ & reg-
nis mirè profuit, doctus miscere eum in modum sacra profanis,
ut dum alieno etiam curas intendebat, suo tamen nunquam defuerit
officio: unde Stephanus Abbas Divorum eo tempore Episcopo-
rum mores dilaudans hæc scripsit: *quale, quàm sanctum erat illud pa-
latium, ex quo tam sanctos, tamque illustres suscipiebat Ecclesia Sacerdotes? ex quo
procedebant sectatores non Simonis, sed Petri; non mercenarii, sed veri ministri Chri-
sti; & qui curias Regum non quærent, sed potius à Regibus quærentur ipsi, quique
non honores per ambitionem appetent, sed magis ab oblatiis, per humilitatem refuge-
rent. Ex quorum numero; erant enim plurimi, fuit Arnulphus Metensis, Cunibertus
Coloniensis, Tungrensis Remaclus, Trevirensis noster Modoaldus, istis & omnibus aliis
omni virtutum genere conferendus. Vide plura in brevvero p. ag. 343.*

Cæterum inter elogia D. Cuniberti numerârunt etiam, quod
Reliquias Divæ Ursulæ & Sociarum Virginum loco honoratori
posuerit: unde cecinit Poeta:

Detexit cineres Ursula Diva tuos.

Annis 40. illustravit Sedem Coloniensem, mortuus an. 660.

XVI. BOCALDVS.

Bocaldus D. Cuniberti Successor annorum 20. Episcopus,
vel laudari multis non est promeritus, vel verius laudes
posteris transcribere neglexerunt Germani majores nostri,
gladio, quàm calamo nobiliores, quod queruntur hodie mul-
torum nobilissimi cineres, & plurimorum in Germania Præfulum,
inter quos veniunt

XVII. STEPHANVS. & Sed. 10.

XVIII. ADELVINUS Sed. 4.

XIX. GUISO.

Guiso Archipræsul is fuit, cujus vigilantia id deberi te-
stantur Veterum annales, quòd Romanis aris amplior
patuerit

pauerit locus per Frisiam & Westphaliam, unde cecinit Laudator Guifonis :

Erectas noviter Christi Guiso aspicit aras

In Friso pariter Westphalicoque solo.

Sedit an. 14. mortuus an. 708.

SECVLUM VIII.

XX, ANNO I.

Anno I. Episcoporum duorum virtutum decore clarissimorum socius nondum Episcopus, cum utroque multa agere, & pati multa didicit, præsertim verò ea tempestate, qua D. Lambertus Trajecti Episcopus Pipini Heristalli adulteria perstrinxit virgulâ censoriâ, ob id ipsum à Dodone adulterantis fœminæ fratre occisus. Alter fuit D. Ludvvinus Trevirensium Archi-Episcopus virtutibus & miraculis celeberrimus. D. Suibertum ex Anglia venientem excepisse scribitur Anno etiam; verùm repugnare videtur temporis ratio; aut annis centum & pluribus vixisse D. Suibertum oportet, quem sub Seculi VIII. finem, & sub Seculi IX. initium Verdensium Episcopum primum fuisse novimus an. 809. mortuum. Annonem verò mortuis annumeratum jam fuisse an. 709. testantur Annales Coloniae. Vitio Annoni verterunt multi, quòd D. Lamberti exemplum minùs strenuè sit secutus in castigandis Procerum vitiis publicis.

XXI, PHARAMVNDVS.

Pharamundus post Annonem unius anni duntaxat Episcopum Coloniensi Ecclesiæ annis duobus præfuit. Longiori fortassis tempore Trajectensem tulit Infulam, postquam D. Lambertus in exilium pulsus, contra vitium pro virtute perorare non destitit: in hujus enim viduam Sedem intrusum fuisse memorant Leodii Scriptores.